

“करयहीतपात्रेण कृत्वा मूत्रपुरीषके ।
मूत्रतुल्यानु पानीयं पीत्वा चान्द्रायणचरेत् ॥”

इति बृहत्संहः ॥ ३ ॥

ग्रहीतजनपात्रस्य मूत्रोत्कर्षे दोषो यथा,—
“वारिपात्रं करो धृत्वा मूत्रं व्यनति यो नरः ।
सुरापात्रसमं पात्रं तत्फलं मदिरासमम् ॥”

इति कर्मेणोचनम् ॥ ३ ॥

सप्रमदमूत्रस्य दोषो यथा,—
“निःस्वाः सप्रमदमूत्राः स्युर्नृपा निःप्रमदधारया ।
भोगाढ्याः समजठरा निःस्वाः स्युर्घट-
सन्निभाः ॥”

इति गारुडे ॥ २ ॥ अध्यायः ॥ ३ ॥

“विष्णुकान्ताजमूत्रेण चौरयाद्वादिदण्डम् ॥”
इति तत्रैव ॥ २ ॥ अध्यायः ॥ ३ ॥ अथ गोमूत्र-
गुणाः । तीक्ष्णत्वम् । उष्णत्वम् । लवणत्वम् ।
पित्तकारित्वम् । कटुत्वम् । रुच्यत्वम् । रुच-
त्वम् । कृम्यद्वरानाहशोथोपाशौविषकुष्ठवाशि-
त्वम् । इति राजवल्लभः ॥

मूत्रकृच्छ्रं, स्त्री, (मूत्रे कृच्छ्रम् । मूत्रजन्यं
कृच्छ्रमिति वा ।) रोगविशेषः । तत्पर्यायः ।
मूत्ररोगः २ अक्षरी ३ कृच्छ्रम् ४ । इति
राजनिर्घण्टः ॥ ३ ॥ अथ मूत्रकृच्छ्राधिकारः ।
तत्र मूत्रकृच्छ्रस्य विपक्रष्टं निदानमाह ।

“आयामतीक्ष्णौषधकृच्छ्रमद्य-
प्रसङ्गवृत्त्यनुतपृष्टयानात् ।

आनूपमत्स्याध्यशनादनीर्णात्
स्युर्मूत्रकृच्छ्राणि वृणां तथासौ ॥”

तीक्ष्णौषधं रागिकाभूषणादियुक्तम् । रुद्धेति
मद्यविशेषणम् । प्रसङ्गः सततं सेवा । वृत्त्यं
नर्तनम् । निर्वेति द्विविधः पाठः । इतपृष्ठ-
यानात् आद्यादिना गमनात् । आनूपं प्रचुर-
जलदेशभवं भक्ष्यम् । अद्यौ वातिकपैतिक-
श्लेष्मिकसान्निपातिकप्रत्यजपुरीषजशुक्रनाशरी
जानि । तस्य संप्राप्तिपूर्वकं लक्षणमाह ।

“पृथङ्गुलाः स्त्रैः कुपिता निदानैः
सर्वेऽथवा कोपसुषेत वस्तौ ।
मूत्रस्य मार्गं परिपीडयन्ति
यदा तदा मूत्रज्यतीह कृच्छ्रात् ॥”

तेषु वातिकमाह ।

“तीव्रा रुजो वज्ज्वलवस्तिमेद्रे
स्वर्णं सङ्कुर्मन्त्रयतीह वातात् ॥”

तीव्रा मारणाक्षिका वज्ज्वलावरुमेद्राणामन्त-
राक्षसन्वी ॥ ३ ॥ पैतिकमाह ।

“पीतं सरक्तं सरुजं सदाहं
कृच्छ्रं सङ्कुर्मन्त्रयतीह पित्तात् ॥”

कृच्छ्रमिति क्रियाविशेषणम् । श्लेष्मिकमाह ।

“वस्तिः सलिङ्गस्य शुक्लशोथौ
मूत्रं सपिच्छं कफप्रजनकृच्छ्रे ॥”

सपिच्छं पिच्छलम् । सान्निपातिकमाह ।

सर्वाणि रूपाणि च सन्निपातात्
भवन्ति तत् कृच्छ्रतमं हि कृच्छ्रम् ॥”

कृच्छ्रं मूत्रकृच्छ्रम् ॥ ३ ॥ प्रत्यजमाह ।

“मूत्रवाहिषु प्रत्येकं चतस्रभिहतैषु वा ।
मूत्रकृच्छ्रं तदाघाताज्जायते भृष्टदाहणम् ॥
वातकृच्छ्रेण तुल्यानि तस्य लिङ्गानि निर्दिशेत् ॥”
मूत्रवाहिषु स्रोतःसु । प्रत्येकं कण्टकेन । चतस्र
सप्ततीकृतैषु अथवा अभिहतैषु सुहरादिभि-
रभिहतैषु । तदाघातात् मूत्रमार्गाघातात्
मूत्रकृच्छ्रं जायते । भृष्टदाहणं मारकं तस्य
प्रत्यजस्य ॥ ३ ॥ पुरीषजमाह ।

“प्रसक्तस्तु प्रतीघाताद्वायुविगुणतां गतः ।
आधानं वातमूलच मूत्रकृच्छ्रं करोति च ॥”
प्रतीघातात् निरोधात् । विगुणतां दुष्टताम् ।
शुक्रजमाह ।

“शुक्रदोषैरुपहतै मूत्रमार्गं विधारिते ।
सपुत्रं मूत्रयेत् कृच्छ्रादस्तिमेहनमूलवान् ॥”
उपहते दूषिते ॥ ३ ॥ अक्षरीजमाह । अक्षरी-
हेतुकस्यापि मूत्रकृच्छ्रसुदाहृतम् । सुश्रुतेः
शर्कराजमपि मूत्रकृच्छ्रसुक्तमत्र तु तस्य नव-
संख्यानिर्वाचार्थमक्षरीशर्करयोः सान्यमाह ।
“अक्षरी शर्करा चैव तुल्यसम्भवलक्षणे ।
विशेषणं शर्करायाः श्रद्धा कीर्तयती मम ॥”
सम्भवः कारणम् ।

“पथ्यमानाक्षरी पित्ताच्छीघ्रमाणा च
वायुना ।

विसृक्तकफसन्धाना चरन्ती शर्करा मता ॥”
पित्तेन पथ्यमाना मूत्रशुक्रश्लेष्मसंहतिः प्रथमं
पित्तेन बन्धनकर्मणा पथ्यमाना । पक्षाह्वातेन
श्लेष्मिताकफेनाश्लिष्टा अक्षरी । खेव विसृक्त
कफसन्धाना त्यक्तकफाश्लेष्मा सती शर्करारूपा
मूत्रमार्गात् चरन्ती शर्करा मता । एतावता
किञ्चिदेव भेदः ॥ ३ ॥ शर्कराया उपद्रवनाह ।
“हृत्पीडा वैपयुः शूलं कुचावधिच दुर्वलः ।
तथा भवति मूच्छा च मूत्रकृच्छ्रस्य दाहणम् ॥”
शूलं कुचावित्थनवः । तथा शर्करया ॥ ३ ॥
अथ मूत्रकृच्छ्रस्य चिकित्सा ।

“त्रिकण्टकारवधदर्भकाश-
यवासधानौगिरिभेदपथ्याः ।
विन्निति पी ॥ मधुनाशरीष
समीपमन्थोरपि मूत्रकृच्छ्रम् ॥”

त्रिकण्टादिकाः ॥ १ ॥

“एलाशमेदकशिलाजतुगोचुराणा-
मेर्वाण्वीजलवणोत्तमकुङ्कुमानाम् ।
चूर्णानि तक्षुलजले तुलितानि पीत्वा
प्रत्यक्षमन्थुरपि जीवति मूत्रकृच्छ्रे ॥”
एलादिचूर्णम् ॥ २ ॥

“अथोरजः स्रक्षपिष्टं मधुना सह योजितम् ।
मूत्रकृच्छ्रं निहन्त्याशु खलीद्रे दिवसत्रयात् ॥३॥
गुडेन मिश्रितं खीरं कटुषां कामतः पिबेत् ।
मूत्रकृच्छ्रे सर्वेषु शर्करायाश्च निवृत्तः ॥३॥

धात्रीरसश्चक्षुरसं पिबेदा
कृच्छ्रे सरक्ते मधुना निमिश्रम् ।
शल्याभिघातोऽथितमूत्रकृच्छ्रे
कायं क्रिया मारुतकृच्छ्रतुल्या ॥५॥

काथी गोचुरवीजस्य यवचारसमन्वितः ।
पीतः प्रशमयत्येव कृच्छ्रं विद्धधारणोत्थितम् ॥६॥
त्रिफलायाः सुपिष्टायाः कल्मं कोलसमन्वितम् ।
वारिणा लवणीकृत्य पिबेन्मूत्ररूपापहम् ॥” ७ ॥
कोलं वदरम् ।

गुडमामलकं वृष्यं अमर्षं तर्पणं प्रियम् ।
पित्ताख्मदाहशूलघ्नं मूत्रकृच्छ्रहरं परम् ॥ ८ ॥
सपादशाकतुलितो यवचारः सितायुतः ।
भक्षितो नाशयत्येव मूत्रकृच्छ्रं न संशयः ॥९॥
द्राक्षाक्षितोपलाकल्मः पीतः कर्षमितो नरैः ।
मस्तुना पलमात्रेण मूत्रकृच्छ्रं यपीहति ॥१०॥
समूलगोचुरकाथः सितामाक्षिकसंयुतः ।
नाशयेन्मूत्रकृच्छ्राणि तथैवोष्णसमीरयम् ॥११॥
उष्णसमीरणं उष्णवातं मूत्राघातविशेषम् ।
इति भावप्रकाशः ॥ (तथास्य चिकित्सा-
प्रकारान्तरम् ।

“सुश्रीतलं जलं कर्षमात्रं स्यात् मूत्रकृच्छ्रहृत् ।
दध्यधुना च संमिश्रमयचूर्णं सुखप्रदम् ॥
मूत्रकृच्छ्रे यवचारचूर्णं हिङ्गुप्रयोजितम् ।
कुशाख्यं समादाय शर्करासहितं पिबेत् ॥
यो हि त्रिदोषसम्भूतमूत्रकृच्छ्रनिवारणः ॥”
“आरवधफलं मूलं दुरालभा घान्यकशता-
वर्धः ।

पाषाणभेदपथ्ये काथोऽथं मूत्रकृच्छ्रे स्यात् ॥”
इति हारीते चिकित्सितस्थाने २६ अध्याये ॥
अथान पथ्यानि ।

“अथो यथादोषमयं गन्धोऽपि
पुरातना लोहितशालयश्च ।
तत्रं पथो दध्यपि गोप्रसृतं
धन्वाभिर्घं सुहरसाः सिता च ॥
पुराजकुशाख्यफलं पटोलं
महाद्रकं गोचुरकः कुमारी ।
गुवाकखर्जूरकवारिकेन-
तालद्रुमाणाश्च शिरांसि पथ्या ॥
तालाभिममन्त्रात्रपुत्रं जुटिच
श्रीतानि पानान्यश्वनानि चापि ।
प्रनीरनीरं हिमवाजुका च
मित्रं वृणां स्यात् सति मूत्रकृच्छ्रे ॥”

अथापथ्यानि ।

“मद्यं अमं निधुवनं गजवाजियानं
सर्वं विरहमश्वनं विषमाश्वनश्च ।
ताम्बूलमत्यलवणार्द्रकतेजभृष्टं
पित्ताकहिङ्गुतिलसर्वपद्मरोधान् ॥
भायान् करीरमतितोक्ष्य विहाहिरुक्ष-
मन्धव मुच्यतु जनः सति मूत्रकृच्छ्रे ॥”
इति वैद्यकपथ्यापथ्यविधियस्ये मूत्रकृच्छ्राधि-
कारे ॥

मूत्रदोषः, पुं. (मूत्रस्य दोषो यस्मात् ।) प्रमेहः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते । मूत्र-
स्थाने ३० अ. ।

“पुरुषकादिरित्येव गन्धोऽनिलविनाश्रनः ।
मूत्रदोषं हरो हृद्यः पिपासाप्रो वक्षिप्रदः ॥”